

FJORDEN VED ERTEBØLLE

Prøv at lukke øjnene og lyt til lydene lige her ved vandkanten.

Hvilke lyde kan du høre? Prøv at adskille dem:

De naturlyde som altid har været her — lyden af vind, regn, vandet...

De naturlyde som er forandret med tiden — de dyr som lever her...

De menneskeskabte lyde som også er forandret med tiden — maskiner, transportmidler...

Forestil dig nu, at du er tilbage i Jægerstenalderen, for ca. 6500 år siden.

Der er småøer spredt ud i fjorden og vandet er mere roligt end i dag. Luk øjnene og forestil dig lydene:

Vandet som klukker mod småstenene i vandkanten.

På afstand lyder en dyb pustelyd fra en hval som kommer op til overfladen og sender en stråle af vand og damp op i luften...blåst kalder man det... du ser halen på hvalen og ser tydeligt at det er en spækhugger.

Fra vandkanten høres den overraskende grynten af krøttoppede pelikaner, blandet med mågeskrig.

Du kan høre folk, der går rundt på stenene i vandkanten, på jagt efter rav til smykker. Stenene skurrer mod hinanden under deres fødder.

De graver flint ud af skrænten til pilespidser knive og skrabere. Du kan høre at de slår med en sten på flinten, for at høre om den kan bruges... klonk klonk... den kan ikke bruges... pliiing pliiing... den kan godt bruges...

Et par mænd trækker en stammebåd hen over stenene, ud i vandet. Det giver en hul skrabende lyd, indtil båden glider ud i vandet... krrruuh-kruuuh.

Kort efter kan du høre lyden af fiskenet der kastes og rammer overfladen med et schwusch. En fiskekrog rammer vandspejlet med et lille plump.

Indimellem kan du høre paddelåren ramme vandoverfladen med et skvulp. Nogle gange rammer den også siden af båden, det giver et hult dunk, som kan høres langt væk.

Måske kommer en bil drønende på vejen lige bag dig, og bringer dig frem til nutiden.

